

Filmanalys, den dramaturgiska modellen

Detta är en väldigt vanlig modell när man analyserar film.

1. Premiss: filmens budskap. Helst bara en mening
2. Resumé: en sammanfattande kort handlingsbeskrivning. En precisering av premissen.
3. Anslag: ska vara kort och tydlig, huvudkonflikten presenteras, huvudpersonen försätts i underläge, skapa intresse hos publiken.
4. Presentation och fördjupning: går ofta in i varandra. Vem är hjälte (antihjälte), vilka är onda. I fördjupningen lär vi känna dem ännu bättre. Karaktärerna kan delas upp i:
  - a) Den drivande karaktären: en ackumulator (motor) i handlingen. Sätter oftast igång och avslutar filmen.
  - b) Antagonisten: motpol till den drivande karaktären. Han/hon segrar eller besegras av den drivande karaktären.
  - c) Huvudkaraktären (protagonisten): genomgår störst utveckling: hjälten som vi ska kunna identifiera oss med. Modig, handlingskraftig och lojal.
  - d) Skuggroller och kontrastroller. Kontrastrollens uppgift är att belysa huvudkaraktärens utveckling och också själv utvecklas.
5. Närmaste relation vars uppgift är att få oss i publiken att lära känna en karaktär bättre, också att hjälpa denne att utvecklas (mentorskap). Denne fungerar enbart i relation till någon annan.
6. Konfliktupptrappning: huvudkonflikten och delkonflikterna intensifieras.
7. Konfliktlösning: den avgörande striden (nyckelscenen). Här avgörs filmen. "Point of no return" = klimax utan återvändo.
8. Avtoning: i och med konfliktlösningen är filmen egentligen slut, men avtoningen är tillsatt för att vi i publiken kan pusta ut och att känna triumf eller sorg med karaktärerna.

Annica Kjell